

Dr. Sipka Balázs Úrnak
elnök

1717-2/2018

Magyar Rezidens Szövetség

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Balázs!

Köszönöm, hogy leveleddel megkerestél. Egyetérttek Veled abban, hogy a számunkra is örömteli ismételt kapcsolatfelvétel szervezeteink között, és annak jövőbeni olyan korrekt működtetése, amilyen korrekt megközelítéssel ez a közeledés megtörtént, megköveteli tőled kollégáink, mint a Kamara tagjainak egy fontos csoportja képviselőjét, a Kamara vezetése részéről pedig a támogatást és a korrekt információt. Ennek jegyében e levél.

Először a puszta tények:

A MOK Területi Szervezetek Tanácsa (TESZT) 2018. február 21-én tartott ülésén fogadta el köztestületünk 2018-as költségvetését. Ennek kapcsán minősített többséggel (ez egyébként nem szükséges hozzá) úgy döntött, hogy – Alapszabály szerint ráruházott hatáskörében eljárva – módosítja a Tagdíj szabályzatot, egységesítve és egyszerűsítve azt. Ennek kétségtelen és szükségszerű következménye, hogy egyes, korábban kedvezményezett csoportok kivételezettsége ezzel megszűnik. Tény továbbá az is, hogy a 2017. évi Országos Küldöttközgyűlés, bár többségében támogatta az úgyszintén a TESZT által előterjesztett tagdíjmelési javaslatot, ez a többség azonban nem volt elegendő ahhoz, hogy a tagdíjmelés szabályszerűen megvalósulhasson. Az Országos Küldöttközgyűlésen egyértelműen elhangzott, és többször vetítésre is került, hogy a Kamara biztonságos működéséhez, valamint a közeljövőben elháríthatatlan újabb feladatok végrehajtásához – amely során a vagyonfelélés nem megengedett – a szükséges források előteremtése tagdíjmelés nélkül úgy biztosítható, ha bizonyos kedvezmények megvonásra kerülnek. Az országos küldöttek e tényszerű tájékoztatás birtokában döntöttek úgy, ahogyan döntöttek, vagyis hallgatólagosan bár, de tudomásul vették mindazt, aminek többek között épp e döntés következményeként is a TESZT

határozatával érvényt szerzett. Valamennyi döntés tehát a tagság által szabályszerűen megválasztott testületeké, azok gondos és alapos tájékoztatása után.

A tényeken túl érdemes a hátteret is ismerni, ami természetesen bárki számára nyilvános – mint minden más kamarai adat és tényező –, ám különösen fontosnak tartom, hogy az érdekképviselői vezetők – így Te is – erről külön is információt kapjanak. Az Országos Küldöttközgyűlésen bemutatásra került, hogy a munkaerőpiacon bekövetkezett markáns változások és az utóbbi évek törvényi változásai, amelyek számos új és drága kötelezettséget rónak a MOK-ra, azzal az eredménnyel jártak, hogy bár költségvetésünk stabil, gondosan tervezett, de évről-évre csak veszteséggel, az egyébként biztos bázist nyújtó kamarai vagyon feléléséből volt lehetséges. Valamennyi felelős testület egyetértett abban, hogy ez a tendencia nem folytatható. Ugyanakkor az is világos volt, és ezt a területi szervezetek jó része írásban jelezte is, hogy megnövekedett feladatainak, valamint képzett munkaerejének megtartása érdekében mindenképpen újabb forrásra van szüksége. Az igények áttekintése és egyeztetése eredményeképpen a területi szervezetek büdzséje – több éves stagnálás után – 6%-kal nő. Ebből kell nekik adott esetben ennek többszörösére rugó bércorrekciót végrehajtaniuk, ami – valljuk meg őszintén – kemény vezetői feladat. Az Országos Hivatal büdzséje ebben az esztendőben egyetlen fillérrel sem emelkedik. Ugyanakkor nélkülözhetetlen, törvényszabta informatikai, adatvédelmi és elektronikus úton történő vadonatúj adatszolgáltatási feladatokat kell megoldania, amelyek magasan képzett szakemberek alkalmazása nélkül elképzelhetetlenek, nem beszélve a szükséges eszközpark, hardverháttér megteremtéséről.

Az etikai rendszer új és elég könyörtelen jogszabályoknak való megfeleltetése is komoly kihívás a Kamara számára. A testületek egyértelműnek tartják, hogy az etikai bizottságban dolgozók feladatai a jövőben nem maradhatnak honorálás nélkül, nemcsak azért, mert a tisztességes munkáért tisztességes javadalmazás jár, hanem különösen annak érdekében is, hogy az etikai intézményrendszer – mint köztestületünk legfontosabb lakossági szolgáltatása is – a jövőben is működőképes maradjon, a következő esztendőben sorra kerülő választások alkalmával e feladatra vállalkozók kellő száma biztosított legyen.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Balázs!

Az általunk vezetett testületek, szervezetek létéért és működéséért ki ki a maga módján felelős. Te e felelősség jegyében fordultál hozzám, és én e felelősség jegyében

igyekszem választ adni, és ugyane felelősség jegyében törekszem a közel 50 ezer főt számlálóm és nem egyéni iniciatívából, hanem a törvény szavának megfelelően létrehozott és fennálló Magyar Orvosi Kamarát vezetni. E vezetés felelőssége egyikünk számára sem hoz mindig feltétlen népszerűséget. A Magyar Orvosi Kamarának nemcsak jelene, hanem jövője is van, és a vezetőknek e jövő érdekeit is szem előtt kell tartani. A jövő érdekében szükségszerűen teendő, ám a jelen számára nem feltétlenül szimpatikus döntések következményeit többféleképpen lehet kezelni. Lehet lázadni, az érvényes határozat megtagadására buzdítani, amit egyesek minden tét és felelősség nélkül tesznek, hiszen legkevésbé az ő bőrükre megy a játék. És lehet másrészt az érintetteket higgadt átgondolásra ösztönözve, megértetni próbálni azt, ami talán egyesek számára most nehezen érthető, ám melynek éppen a későbbiekben ők lesznek a haszonévezői. Hisz a vezetők mennek, a kamara pedig marad, és akik ma ifjú tagjaink, röpke éveken belül vállukat nyomja majd a köztisztület működtetésének felelőssége. Nem mindegy, hogy mit örökölnék.

Amikor e sorokat olvasod, nyilván sok minden megfordul a fejedben, és Te is döntéseket hozol majd. Tisztelettel kérlek, hogy – úgy is, mint kamaránk tagja – bölcsen és a közösség érdekében tevékenykedj. Kívánok ehhez higgadságot és erőt, és egyben felhatalmazlak arra, hogy jelen leveletem bármilyen körben megmutasd, vagy akár a nyilvánosság elé tárd.

Kollegiális tisztelettel:

Dr. Éger István
Budapest, 2018. március 14.

